

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá obcemi Chudobín a Korouhvice, které byly zatopeny v souvislosti s výstavbou Vírské nádrže. Zatímco Chudobín přinesla stavba vodního díla úplný zánik, v případě Korouhvice tomu tak zcela nebylo. Nad záplavovým územím vodního díla bylo vystavěno pět nových domů, které byly osídleny původními obyvateli. Přestože došlo k přemístění obce, úpravě rozlohy a počtu obyvatelstva, k faktickému zániku obce prakticky nedošlo. Diplomová práce vychází z archivních materiálů a orální historie. Propojuje oficiální úřední stanoviska a názory s osudy a vzpomínkami obyvatel, kteří byli v důsledku stavby nuceni opustit své domovy. Stavba, která byla na řece Svratce budována v 50. letech 20. století totiž zásadním způsobem ovlivnila nejen lidský osud a stala se jedním ze základních a specifických prvků kraje. Diplomová práce sleduje historický vývoj a charakter obou zatopených obcí, řeku Svratku a vůbec myšlenku výstavby a samotnou realizaci vodního díla. Samostatnou část práce tvoří proces samotné likvidace, od vlastních příprav přes vyvlastňování, výkupy až po hledání nového bydlení. Závěrečná část práce je věnována vývoji po dokončení nádrže - „nové“ Korouhvice, životu u přehrady a omezením, která z ochranného pásma kolem nádrže plynou.

KLÍČOVÁ SLOVA

Svratka, Vírská nádrž, Chudobín, Korouhvice, likvidace, orální historie.